

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/177/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212234927
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1212234927.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobkyne: C. T., L.. X.X.XXXX, D. Ú. XXXB, J., občan SR, zastúpená: BLAŽO & DOHŇANSKÝ, s.r.o., Exnárova 13 v Bratislave, proti žalovanému: I. M., L.. XX.X.XXXX, O. XX E. J., občan SR, zastúpený advokátkou Mgr. Annou Orthovou, AK Kocelova 17 v Bratislave, za účasti intervenienta: Generali Slovensko, a.s., Lamačská cesta 3/A v Bratislave, IČO: 35 709 332, zastúpeného: SHM PARTNERS, s.r.o., Svätoplukova 28 v Bratislave, o náhradu škody, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 2.5.2019, č.k. 10C/269/2012-324, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žalovanému a intervenientovi sa proti žalobkyni priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 6.098,26 eur s 5,75 % úrokom z omeškania ročne od 9.4.2013 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok 365,50 eur cestou Slovenskej pošty, a.s., do troch dní od právoplatnosti rozsudku a napokon s použitím § 255 ods.1, § 257 C.s.p. s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa žalovanému a intervenientovi úspešným v rozsahu 57,36% nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 420 ods.1, § 427 ods.1,2, § 442 ods.1, § 100 ods.1, § 106, § 112 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník,“), keď po vykonanom dokazovaní zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31.7.2008, sp. zn. 2T/119/2008 (právoplatného dňa 19.8.2008) bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods.2 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 15.7.2006 v čase o 15,19 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. Š. M. po E. Q. v Bratislave smerom do mesta, pričom v križovatke ul. E. -O. nedal prednosť v jazde oproti idúcemu motocyklu Y. K., ktoré riadil vodič C. Q., následkom čoho došlo k zrážke, v dôsledku ktorej utrpela spolujazdkyňa na motocykli C. T. ťažké zranenia a to otvorenú trieštivú zlomeninu oboch kostí predkolenia /píšťala a ihlica/ v distálnej dolnej tretine ľavej dolnej končatiny, trieštivú zlomeninu ľavého jabĺčka ľavej dolnej končatiny so štyrmi fragmentami, zlomeninu ihlice s posunom úlomkov, parézu ihlicového nervu ľavej dolnej končatiny a odierky kože v oblasti lakťa, s dobou liečenia 364 dní. Podľa § 287 ods. 1 Trestného zákona súd zaviazal žalovaného na náhradu škody v sume 334.349,- Sk a so zvyškom náhrady škody odkázal žalobkyňu na konanie vo veciach občianskoprávných. Z obsahu Licenčnej zmluvy uzatvorenej dňa 30.11.2005 medzi žalobkyňou ako výkonným umelcom a nadobúdateľom, R., D..O..M.. na dobu 5 rokov súd prvej

inštancie zistil, že žalobkyňa podľa nej uskutočňovala za odplatu umelecké výkony, ktorými boli tanečné stvárnenia choreografických pohybových kompozícií a udelila za týmto účelom aj licenciú. Žalobkyňa si podľa tejto zmluvy uplatnila ušlý zisk za obdobie od 24.11.2010 do 28.10.2012 v sume 27 185,80 eur tvrdiac, že aj po skončení platnosti predloženej zmluvy by pre nadobúdateľa naďalej tancovala. K tejto časti žaloby žalovaný uvádzal, že žalobkyňa ju podala na súd dňa 19.12.2012, nároky si uplatňuje od 24.11.2010 (viac ako 2 roky pred podaním žaloby) a tento je v časti za dobu od 24.11.2010 do 18.12.2010 v sume 1.609,88 eur premlčaný. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava II, č.k. 7C/228/2009-442 zo dňa 7.12.2012 súd prvej inštancie zistil, že v tomto konaní súd nepripustil rozšírenie návrhu podaného dňa 23.11.2012, ktorého súčasťou bola suma ušlého zisku vo výške 27.185,80 eur za obdobie od novembra 2010 do októbra 2012. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobkyňa si v konaní okrem ušlého zisku uplatnila aj cestovné náklady za rok 2011 v sume 66,77 eur intervenient v celom rozsahu uznal, z cestovných nákladov za rok 2012 v sume 102,11 eur neuznal cestovné náklady za cesty D. Ú. - P., alergológ a späť v dňoch 29.3.2012, 26.4.2012 a 30.4.2012 dôvodiac, že tieto cesty sú podložené len dokladom o zaplatení 10 eur poplatku bez väzby na konkrétne alergologické vyšetrenie, bez dodania lekárskej správy. Súčasťou žaloby bola aj náhrada škody v roku 2011 v celkovej výške 222 eur, rovnako uznaná stranou žalovaného. Z náhrady škody v r. 2012 v celkovej výške 1.021,85 eur, neuznal intervenient nasledovné položky: 4.plávanie- 5 eur, 5.alergológ-10 eur, 9.kolostrum-39,72 eur, 11.Magistralit, Mineral B, vit.C-25,80 eur, z tejto položky uznal len vit. C za 8,20 eur, 12.kolostrum-30 eur, 14.alergológ-10 eur, 17.Mineral B-15 eur, 18.Magistralit-15 eur, 19.alergológ-10 eur, 27.liek na psoriázu-66,20 eur, 30.homeopatikum-9,60 eur, v celkovej sume 228,12 eur.

3. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania, vrátane výsluchu svedka W. G. C., Znaleckého posudku č.7/2012, vypracovaného pre konanie pod sp. zn. 7C/228/2009, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia C. B. E., G. (v ktorom znalec v bode 2. na str.20 uviedol, že všetky náklady spojené s nákupom liekov, vitamínov, podporných látok (Wobenzym...), ako aj nákup obväzov, masť a dezinfekčných prostriedkov (Aloe vera...) sú nákladmi na účelnú liečbu zranení žalobkyne), daňového priznania žalobkyne za rok 2004 a 2005, zoznamu tanečných vystúpení Extravadansa za r.2004-20012, Potvrdenia D. N. D..O..M., mal súd prvej inštancie nesporne preukázaný právny základ nároku žalobkyne na náhradu škody spočívajúcej v škode vzniknutej v dôsledku dopravnej nehody zavinenej žalovaným, ktorý nebol v konaní rozporovaný žiadnou stranou.

4. V odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že predmetom konania bola suma 28.598,53 eur, z toho ušlý zisk za obdobie od 24.11.2010 do 28.10.2012 v sume 27.185,80 eur, vecné náklady za rok 2011 v sume 222 eur, vecné náklady za rok 2012 v sume 1.021,85 eur, cestovné náklady za rok 2011 v sume 66,77 eur a cestovné náklady za rok 2012 v sume 102,11 eur.

5. Po vykonanom dokazovaní mal súd prvej inštancie preukázanú výšku cestovných nákladov vynaložených žalobkyňou v priebehu liečenia zranení pri návšteve zdravotníckych zariadení v roku 2011 celkom v sume 66,77 eur, ktoré boli aj stranou žalovaného a intervenienta v plnom rozsahu uznané. Za rok 2012 si žalobkyňa uplatnila sumu cestovných nákladov celkom vo výške 102,11 eur a pri výpočte tejto sumy súd prvej inštancie vykonal drobnú korekciu na sumu 102,097 eur - z tejto sumy neuznala strana žalovaného a intervenienta náklady za cesty vykonané žalobkyňou v dňoch 29.3.2012 26.4.2012 a 30.4.2012, zo D. Ú. na P. A. a späť, ktoré zdôvodňovala návštevou alergológa. Súd prvej inštancie sa stotožnil s námietkami intervenienta v tom, že tieto návštevy nepodložila žiadnou lekárskou správou, pričom ako dôkaz predložila len potvrdenia o zaplatení 10 eur poplatku. Tieto cestovné náklady tvoriace spolu sumu 13,356 eur súd prvej inštancie zamietol pre ich nepreukázanú súvislosť s liečbou zranení žalobkyne po dopravnej nehode. Z cestovných nákladov za rok 2012 mal preukázané len náklady vo výške 88,74 eur (102,097-13,356). Keďže za rok 2011 si žalobkyňa uplatnila vecné náklady v sume 222 eur, ktoré protistrana v celom rozsahu uznala ako účelne vynaložené, tieto náklady jej súd v celom rozsahu priznal ako nerozporované. Čo sa týka vecných nákladov za rok 2012 v sume 1.021,85 eur, z tejto sumy bol žalobkyňi priznaný nárok vo výške 911,05 eur a rozdiel vo výške 110,80 eur neuznal ako účelne vynaložený náklad súvisiaci s liečbou zranení v súvislosti s dopravnou nehodou. Išlo o 3 predložené potvrdenia o zaplatení 10 eur poplatku (celkom 30 eur) za vyšetrenie u alergológa v dňoch 29.3., 26.4., a 8.6., ktoré žalobkyňa nepodložila riadnou lekárskou správou a súd prvej inštancie sa stotožnil s námietkou intervenienta, že v týchto prípadoch mohlo ísť aj o vyšetrenie, ktoré nemuselo mať súvis s liečbou alergie na nikel, ktorá sa u žalobkyne objavila po operačných zákrokoch. Ďalej súd prvej inštancie neuznal náklady v sume 66,20 eur na zakúpenie liekov na psoriázu dňa 29.7. (olej a masť, sumy 9,60 eur na nákup Homeopatika dňa 15.8. a sumy 5 eur vynaloženej za návštevu plavárne

dňa 28.3. V rámci súdom prvej inštancie priznaných položiek v sume 911,05 eur mal intervenient voči niektorým námietky, s ktorými sa súd prvej inštancie nestotožnil - išlo o výhrady voči zakúpeniu výživového doplnku Kolostrum (Symbiotis) dňa 23.4. a 26.4. v sume 39,72 eur, ersp. 30 eur, Magistralitu za 2,60 eur zakúpeného 26.4. a Biominerálu D v sume 2x po 15 eur, zakúpených 26.4. a 6.6., nakoľko išlo o výživové doplnky, minerály, či vitamíny, ktoré aj podľa vyjadrení znalca C. E. majú v liečbe zranení utrpených žalobkyňou svoje opodstatnenie a zlepšujú, či zmierňujú ich priebeh. Tieto náklady vynaložené žalobkyňou teda tvoria súčasť priznaných vecných nákladov za rok 2012. Ostatné položky intervenient uznal.

6. Pokiaľ ide o najväčšiu časť žaloby o náhradu škody spočívajúcej v náhrade ušlého zisku v celkovej sume 27.185,80 eur, z ktorej súd prvej inštancie žalobkyňi priznal sumu 4.809,70 eur za obdobie od 1.12.2010 do 28.10.2012 (teda za 23 mesiacov) súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ušlý zisk je ujma vyjadriteľná v peniazoch, spočívajúca v tom, že poškodený v dôsledku škodnej udalosti nedosiahne rozmnoženie majetkových hodnôt, ktoré by sa dalo očakávať pri tzv. pravidelnom chode vecí (viď uznesenie NS SR pod sp.zn. 4Cdo 319/2008 zo dňa 28.apríla 2010). Pri určení výšky príjmov z tanečnej činnosti vychádzal z príjmov, ktoré žalobkyňa skutočne dosahovala v období pred dopravnou nehodou, teda v r. 2004 a 2005, pretože tieto na rozdiel od požadovaného hypotetického zisku reálne odrážajú tzv. pravidelný chod vecí za obdobie pred vznikom škodovej udalosti. Uviedol, že rovnakým spôsobom určil ušlý zisk Okresný súd Bratislava II aj v konaní sp. zn. 7C/228/2009, rozhodujúci o určení zisku za obdobie od 15.7.2006 do 30.11.2010 pokryté uzavretou Licenčnou zmluvou. Aj v tomto inom konaní žalobkyňa argumentovala rozmachom tanečných vystúpení, súd sa však s týmto argumentom nestotožnil. Javilo sa mu nepravdepodobné, že by žalobkyňa riadne zamestnaná v trvalom pracovnom pomere mohla absolvovať tak vysoký počet tanečných vystúpení. V posudzovanej veci sa súd prvej inštancie s týmto názorom stotožnil. Žalobkyňa v tomto inom konaní predložila Daňové priznanie, podľa ktorých mala v roku 2004 príjem z tanečnej činnosti v sume 102.732,- Sk a v roku 2005 v sume 48.465,- Sk. Ročný priemer tvorí sumu 75.598,50,- Sk a mesačný priemer tvorí sumu 6.299,875,- Sk. Za 23 mesiacov tvorí suma ušlého zisku $23 \times 6.299,875 = 144.897,125 : 30,126 = 4.809,70$ eur. V prejednávanej veci na výzvu súdu predložil právny zástupca žalobkyne len prvú stranu Daňových priznaní s uvedením základu dane, preto súd prvej inštancie vychádzal z príjmov uvádzaných v rozsudku v konaní sp.zn. 7C/228/2009. Pri rozhodovaní o tom, či súd prizná žalobkyňi ušlý zisk za vyššie uvedené obdobie, ktoré už nemala pokryté Licenčnou zmluvou, bola rozhodujúca výpoveď svedkyne G. C., ktorá potvrdila, že so žalobkyňou by zmluvu uzavrela aj po skončení už zazmluvneného obdobia z dôvodu, že vyzerala veľmi mlado, bola skúsená, bezproblémová a mohla teda tancovať aj do veku 38 rokov. Rovnako súd prvej inštancie prihliadol aj na vyjadrenie zamestnávateľa žalobkyne, ktorý potvrdil, že žalobkyňi vždy podľa jej požiadaviek vychádzal v ústrety čo sa týkalo jej tanečných vystúpení.

7. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia viedol, že nevykonal dokazovanie výsluchom svedkov, ktorí mali potvrdiť rozmach tanečnej činnosti v sledovaných rokoch 2010 až 2012 z dôvodu, že hypotetický zisk požadovaný z pohľadu žalobkyňou uvádzaných tanečných vystúpení a honorárov považoval za nereálny a žalobu vo zvyšku tejto časti nároku zamietol.

8. Vznesenú námietku premlčania za obdobie od 24.11.2010 do 18.12.2010 súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú konštatujúc, že žalobkyňa svoj nárok uplatnila v konaní pod sp. zn. 7C/288/2009 ešte dňa 23.11.2012, v ktorom riadne pokračovala a nemohla nijako ovplyvniť rozhodnutie súdu o nepripustení tejto zmeny návrhu uznesením zo dňa 7.12.2012, proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok a ktoré nadobudlo právoplatnosť až 18.1.2013, pričom samostatný návrh podala žalobkyňa v priebehu tejto lehoty ešte dňa 19.12.2012. Žalobkyňi za obdobie od 24.11.2010 do 30.11.2010 (vrátane) však nepriznal náhradu ušlého zisku, keďže žalobkyňa si ho za toto obdobie uplatnila aj v konaní pod sp. z. 7C/228/2009 a konanie za toto obdobie mohol aj zastaviť pre prekážku litispendencie.

9. O úroku z omeškania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 vl. nar.č. 87/1995 Z.z. so zohľadnením začiatku omeškania na deň 9.4.2013 (deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému) a výšky úroku z omeškania k tomuto dňu (5,75 %).

10. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá vo vzťahu k zamietajúcemu výroku v časti vzťahujúcej sa k nároku na zaplatenie ušlého zisku namietla, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkaz žalobkyne o celkovom počte vystúpení tanečnej skupiny Extravadansa a výpoveď troch svedkov, etablovaných v tanečnom priemysle ani nepripustil. Pokiaľ súd prvej inštancie v rozhodnutí poukazuje na v ňom citované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR odvolateľka konštatovala, že v každom z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vo veci rozhodovania o ušlom zisku, sa za rozhodujúcu okolnosť považuje dôležitosť, konkrétnej situácie a preukázanie daných konkrétnych okolností, za ktorých k strate ako ušlému zisku malo prísť a odôvodňujúcich rozsah tohto ušlého zisku. V danom prípade boli preukázané možnosti absolvovať uplatnený rozsah vystúpení vzhľadom na trvalý pracovný pomer žalobkyne, skutočnosti, že išlo zo strany žalobkyne o absolvovateľnú časť celkového počtu tanečných vystúpení a i to, že v danom období dochádzalo k rozmachu a záujmu o tanečné vystúpenia. Poukazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.3.2017, sp.zn. 5 Cdo 195/2015 mala odvolateľka za to, že v konaní predložila dostatok dôkazov hodnoverne preukazujúcich možnosť absolvovať tanečné vystúpenia, za ktoré požadovala zaplatenie honorárov a súd nesprávne považoval za rozhodujúce len tie, ktoré podľa jeho názoru zdôvodňovali rovnaký záver ako záver iného súdu v inom konaní. Poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 25 Cdo/676/2001 mala za to, že predloženými dôkazmi preukázala možnosť zúčastňovať sa tanečných vystúpení, výšku honorárov v danom období, spôsob absolvovania jednotlivých vystúpení (víkendy, neplatené voľno) a za pravidelného behu vecí a vzhľadom na vývoj záujmu o tanečné vystúpenia, musela dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku v uplatnenom rozsahu.

11. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

12. Intervenient v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne a právne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru prípadným vykonaním žalobkyňou navrhnutých výsluchov svedkov nemalo dôjsť k objasneniu skutkových okolností týkajúcich sa priamo žalobkyne a nevykonanie tohto dôkazu bolo správnym a zákonným postupom súdu. Žalobkyňou citované rozhodnutia obsahujú právne závery iných súdov pri posudzovaní ušlého zisku, pričom obsahujú všeobecné pravidlá aplikovateľné pri odlíšení reálne vzniknutého ušlého zisku od hypotetického ušlého zisku. Žalobkyňa v odvolaní neuvádza, ktoré závery súdu sú v rozpore s ňou prezentovanými pravidlami z predmetných súdnych rozhodnutí. Žalobkyňa v konaní neoznačila a ani v podanom odvolaní neuviedla konkrétne skutkové okolnosti, preukazujúce, že v jej prípade došlo ku strate konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia jej majetku v rozsahu uplatnenom v žalobe a ani skutkové okolnosti preukazujúce vysokú pravdepodobnosť až istotu straty konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia jej majetku v rozsahu vyčíslenom v žalobe.

13. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania podaného žalobkyňou.

14. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

15. V súvislosti s opravným prostriedkom podaným žalobkyňou odvolací súd ako prvoradé zdôrazňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 379, 380 C.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. V danej veci je predmetom odvolacieho prieskumu (vychádzajúc z obsahu odvolania žalobkyne) výrok súdu prvej inštancie v časti, v ktorej nad určený prísudok s príslušenstvom (t.j. nad priznanú sumu náhrady ušlého zisku vo výške 4.809,70 eur s 5,75 % úrokom z omeškania od 9.4.2013 do zaplatenia) žalobu o náhradu ušlého zisku za obdobie od 1.12.2010 do 28.10.2012 vo zvyšku zamietol.

16. Prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav sa odvolací súd v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožnil s dôvodmi vzťahujúcimi sa k odvolaním napadnutému rozsudku prvoinštančného súdu v časti, v ktorej vo zvyšku zamietol žalobu žalobkyne o náhradu ušlého zisku, v ktorom dostatočne a zrozumiteľne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri

rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods. 2, 3 C.s.p.) vzťahujúcimi sa k tomuto výroku, ktoré odvolateľka zopakovala v podanom odvolaní. Z uvedeného dôvodu využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia v napadnutej časti a v záujme dôsledného vyporiadania sa s uplatnenými odvolacími dôvodmi udáva nasledovné.

17. V danej veci súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní priznal odvolateľke náhradu ušlého zisku v celkovej výške 4 809,70 eur s príslušenstvom za obdobie od 1.12.2010 do 28.10.2012 (t.j. za 23 mesiacov), vychádzajúc pri určovaní dĺžky obdobia za ktoré žalobkyni prináleží náhrada ušlého zisku a ktoré už nebolo pokryté Licenčnou zmluvou zo dňa 30.11.2005 uzavretou s R., D.. D. O.. M., zo svedeckej výpovede svedkyne W.. G. C. ktorá potvrdila, že so žalobkyňou by zmluvu uzavrela aj po skončení zazmluvneného obdobia z dôvodu, že žalobkyňa vyzerala veľmi mlado, bola skúsená a bezproblémová. Táto úvaha súdu prvej inštancie nebola napadnutá odvolacími dôvodmi.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že ušlý zisk je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu. Len všeobecné tvrdenie o strate podnikateľskej príležitosti alebo zmarení podnikateľského zámeru bez ďalšieho nikdy nemôže byť základom pre vznik nároku na náhradu ušlého zisku, a to ani v prípade, ak by boli dôsledkom protiprávnej udalosti. Aj existencia ušlého zisku musí byť vždy bezpečne preukázaná a musí byť založená na konkrétnych skutkových okolnostiach. V prípade ušlého zisku nie je možné preukázať jeho reálnu existenciu, ale musia byť dokazované také konkrétne skutkové okolnosti (tvrdené poškodeným) , ktoré pri logickej úvahu povedú súd k záveru, že ušlý zisk by skutočne vznikol nebyť protiprávnej udalosti, t. j. dokazuje sa pravdepodobnosť dosiahnutia ušlého zisku u poškodeného v danom čase a podľa miery dokázanej pravdepodobnosti, je potom možné urobiť záver o tom, či by za daných okolností bol žalovaný ušlý zisk aj reálnym. Ušlý zisk je teda stratou konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku, avšak len za predpokladu, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti toho - ktorého konkrétneho prípadu vysoko pravdepodobná až blížiaci sa k istote (viď rozsudky Najvyššieho súdu SR z 31. 7. 2017 sp. zn. 5MCdo 5/2015, resp. z 31. 7. 2017 sp. zn. 5MCdo 2/2015).

19. V odvolacích dôvodoch žalobkyňa namietla úvahu súdu prvej inštancie zaujatú vo vzťahu k vyčísleniu výšky náhrady ušlého zisku za obdobie od 1.12.2010 do 28.10.2012, pri ktorom súd prvej inštancie vychádzal z reálnych príjmov z tanečnej činnosti, ktoré žalobkyňa skutočne dosahovala v období pred dopravnou nehodou (t.j. v r. 2004 a 2005), pretože tieto na rozdiel od požadovaného hypotetického zisku reálne odrážajú tzv. pravidelný chod vecí za obdobie pred vznikom škodovej udalosti.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že v civilnom sporovom konaní (kde strany sporu stoja navzájom v protichodnom postavení a každá háji svoj záujem) súd nezisťuje všetky skutkové okolnosti prípadu, ale len tie, ktoré strany sporu svojimi návrhmi (na dokazovanie) urobia predmetom konania (dokazovania). V takomto konaní súd takéto skutočnosti ani nesmie vlastnou iniciatívou zisťovať. Ak teda takéto skutočnosti v konaní nebudú predmetom dokazovania, napriek tomu, že sú pre rozhodnutie dôležité, súd musí aj tak rozhodnúť vo veci, lebo mu to zákon ukladá. Súd nemôže odmietnuť vo veci rozhodnúť napr. preto, že všetky okolnosti veci (skutočný stav veci) neboli zistené, pretože by išlo o tzv. „odmietnutie spravodlivosti“, alebo tiež denegatio iustitiae. Na tieto účely, t.j. na to, aby súd vo veci mohol rozhodnúť, aj keď sú účastníci konania nečinní (neoznačujú a nepredkladajú dôkazy o tvrdených skutočnostiach) slúži dôkazné bremeno, pričom vo svojej podstate ide o ťarchu (preto pojem „bremeno“) pre stranu sporu dokázať to, čo tvrdí.

21. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že hodnotenie dôkazov môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných

dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Medzi skutočnosťami, ktoré boli účastníkmi tvrdené a ktoré boli predmetom dokazovania musí sudca už od začiatku dokazovania rozlíšiť tie, ktoré sú vôbec pre spor rozhodné. Zákon nepredpisuje a ani dobre nemôže predpisovať pravidlá, z ktorých by malo vychádzať ako hodnotenie jednotlivých dôkazov, tak hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Je tomu tak preto, že hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú jednak čiastkové, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných vykonaním dôkazov, ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti účastníkmi tvrdené má súd za preukázané a ktoré tak tvoria zistený skutkový stav. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery účastník splnil svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenia.

22. V danej veci je treba sa stotožniť so súdom prvej inštancie v tom, že zo žalobkyňou v konaní produkovaných dôkazov, nie je s ohľadom na existujúce okolnosti prejednávaneho prípadu pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodenej žalobkyne v tvrdenej výške vysoko pravdepodobná, až blížiac sa k istote a jedná sa o nereálny a hypotetický zisk. Odvolací súd sa zhoduje s vysloveným názorom súdu prvej inštancie v tom, že na strane žalobkyne, v nárokovanom období zamestnanej v trvalom pracovnom pomere na pozícii asistentky riaditeľa, sa mu javí nepravdepodobné, aby táto mohla absolvovať tak vysoký počet tanečných vystúpení, aký uviedla v priebehu konania. Dopĺňa, že v prospech tejto úvahy svedčí jednak časová náročnosť cestovania a pobytu na vystúpeniach, vzhľadom na vzdialenosť jednotlivých destinácií uvedených v predloženej zozname vystúpení, ale i nepreukázanie možného skĺbenia účasti na konkrétnych uvádzaných tanečných vystúpeniach s v danom čase existujúcim trvalým pracovným pomerom žalobkyne .

23. Odvolací súd sa zhoduje aj s úvahou súdu prvej inštancie, ktorý považoval vykonanie žalobkyňou navrhnutého dokazovania výsluchom svedkov T. E., S. C. S. I. J. , ktorými mal byť preukázaný rozmach tanečnej činnosti v rokoch 2010 - 2012 za nedôvodný. Podľa ust. § 185 a nasl. C.s.p. v znení účinnom od 1.7.2016 dokazovanie je zákonom upravený postup súdu ako aj strán sporu , na základe ktorého súd získava pre rozhodnutie podstatné skutkové poznatky o veci, ktorá je predmetom konania. Súd nemusí vykonať všetky účastníkmi navrhnuté dôkazy a výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde (§ 185 ods.1 C.s.p.), avšak musí dbať na to, aby nevylúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený účastníkom. Pokiaľ v prejednávanej veci po zistení pre posúdenie veci podstatných skutkových okolností a zohľadnení príslušnej hmotnoprávnej úpravy k nim sa vzťahujúcej, súd prvej inštancie uznesením vyhláseným v priebehu pojednávania nariadeného na deň 2.5.2019 zamietol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a vo veci rozhodol, jeho postup nezakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. e/ C.s.p.. Postup súdu prvej inštancie bol v súlade s čl.17 C.s.p., keď rozhodnutím o nevykonaní ďalšieho dokazovania (o pre rozhodnutie nepodstatných skutkových poznatkoch o veci) predišiel zbytočným priesťahom, konal hospodárne a bez zbytočného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

24. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti , vrátane závislého výroku o náhrade trov konania (nenapadnutého odvolacími dôvodmi) podľa § 387 ods. 2 C.s.p ako vecne a právne správne potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a nárok na ich plnú náhradu priznal úspešnému žalovanému a intervenientovi s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).